

Ascultarea, rodul redeșteptării

Text de memorat: „Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.” (2 Corinteni 10:5)

Putem găsi o ilustrare a impactului redeșteptării asupra vieții cotidiene în redeșteptarea care a avut loc în Țara Galililor în anul 1904.

Evan Roberts împreună cu câțiva prieteni de-ai săi au început să se roage serios pentru revărsarea Duhului Sfânt. Pe lângă rugăciune, ei au studiat Scriptura și au dat mărturie despre credința lor. Iar Duhul Sfânt a fost revărsat într-adevăr.

Viața oamenilor s-a schimbat. În sase luni, în Țara Galililor s-au convertit 100 000 de persoane. Rezultatele acestei redeșteptări au fost simțite în toată țara. În timpul zilei, oamenii se adunau cu miile în biserici ca să se roage. Minerii aspri, care știau doar să înjure și să blesteme, au devenit oameni politicoși și binevoitori. Vocabularul lor se schimbase atât de radical, încât nici caii pe care îi foloseau în mină nu le mai recunoșteau comenzile! Inimile lor fuseseră transformate și, astfel, au început să ducă o viață de ascultare.

Aceasta este, de altfel, dovada incontestabilă a adevăratei redeșteptări!

O viață transformată

Rezultatul redeșteptării nu este neapărat un simțământ cald, de apropiere de Domnul, ci este schimbarea vieții. Au existat situații în care scriitorii Bibliei s-au simțit foarte aproape de Domnul, dar și situații în care s-au simțit foarte departe de El. Au existat ocazii în care au pluit de fericire și s-au desfășurat cu prezența Sa, dar și ocazii în care nu au simțit prezența Sa nicidecum.

Rezultatul redeșteptării nu este neapărat un sentiment pozitiv, ci o viață trăită altfel. Nu sentimentele sunt roadele redeșteptării, ci ascultarea. Ideea aceasta reiese clar din viața ucenicilor de după Cincizecime.

1. Studiază comportamentul lui Petru înainte de răstignire, după înviere și după Cincizecime. Ce poți observa? În ce mod s-au schimbat atitudinile sale după aceste mari evenimente?

Matei 26:69-74 – Comportamentul lui Petru înainte de răstignire;

Ioan 21:15-19 – Comportamentul lui Petru după înviere;

Faptele 5:28-32 – Comportamentul lui Petru după Cincizecime.

Revărsarea a Duhului Sfânt în Ziua Cincizecimii a produs schimbări foarte mari în viața lui Petru, transformându-l dintr-un credincios slab și șovăitor într-un ucenic plin de credință și ascultător, dintr-un om nesăbuit, cunoscut pentru promisiunile lui deșarte, într-un bărbat plin de credință, de curaj și de zel misionar. Experiența sa ne arată ce poate face Duhul Sfânt pentru cel care l se predă Domnului cu credință și supunere.

Prețul cel mare al ascultării

Un bun exemplu de om al credinței, care a plătit cu viața pentru ascultarea lui, este Ștefan.

2. Ce se spune despre Ștefan în următoarele pasaje? Faptele 6:3-10; 7:55.

În urma umplerii cu Duhul Sfânt, ucenicii au dus o viață altruistă și evlavioasă. Drumul parcurs de ei a fost de la credință la ascultare. Uneori, lupta spirituală devenea aprigă, dar Isus, Mântuitorul și Domnul lor, era lângă ei și îi întărea în credință. Mulți dintre ei au fost loviți cu pietre, au fost aruncați în închisoare, au fost arși pe rug și au călătorit cu vase care au naufragiat. Mulți alții au murit ca martiri, plătind un preț neașteptat de mare pentru ascultarea lor.

Din Faptele 7 aflăm că Ștefan a ținut o predică extraordinară în care a prezentat pe scurt istoria lui Israel, referindu-se pe rând la Avraam, Isaac, Iacov, Iosif, Moise, David și Solomon. Intenția lui a fost să descrie credințioșia lui Dumnezeu în comparație cu necredințioșia israeliților. În concluzia predicii sale, el i-a acuzat pe conducătorii religioși de călcarea legământului cu Dumnezeu și de împotrivire față de lucrarea Duhului Sfânt (Faptele 7:51,52).

3. Ce s-a întâmplat cu Ștefan în urma acestei curajoase mărturii în favoarea Domnului Isus? Care poate fi prețul credințioșiei? Faptele 7:54-60.

Ștefan a ascultat de chemarea lui Dumnezeu și și-a împlinit misiunea cu credințioșie, acceptând chiar să își dea viața pentru El. Poate că noi nu vom fi chemați să murim pentru credința noastră, dar, dacă vom primi totuși această chemare vreodată, se va cere și din partea noastră să rămânem devotați Domnului nostru fără ezitare, până la sfârșit.

Ce ai face dacă te-ai afla într-o situație în care viața ta ar fi pusă în pericol datorită mărturiei tale puternice? Fără îndoială că în acest moment nu poți să știi cu exactitate ce vei face, dar, judecând după conduita ta de până acum, ce atitudine crezi că ai avea într-un astfel de caz?

Duhul Sfânt intervine în mod surprinzător

Saul credea că împlinește voia lui Dumnezeu când îi urmărea cu îndârjire pe adepții lui Isus care, din punctul lui de vedere, nu erau decât niște fanatici. Neștiind cât de mult se înșela, el a făcut o călătorie până la Damasc cu scopul de a-i prinde și a-i aduce cu forța înapoi, la Ierusalim. Totuși, pe drum l-a așteptat o surpriză: s-a întâlnit cu Isus Însuși! Această întâlnire a avut un impact semnificativ atât asupra vieții lui, cât și asupra întregii lumi.

4. Citește experiența convertirii lui Pavel din Faptele 9:1-9. De ce l-a trimis Domnul la Anania imediat după această experiență? Ce lecție importantă desprindem de aici?

„Mulți nutresc ideea că Îi datorează numai lui Hristos lumina și experiențele pe care le au, independent de urmașii Săi recunoscuți de pe pământ. Isus este Prietenul păcătoșilor și inima Lui este mișcată de durerile lor. El are toată puterea atât în cer, cât și pe pământ; însă El îi îndrumă pe păcătoși la biserică, pe care El a făcut-o un canal de lumină pentru lume.

În mijlocul oarbei lui rătăcirii și prejudecăți, când a primit o descoperire a lui Hristos pe care Îl prigonea, Saul a fost adus în legătură directă cu biserica Domnului care, este lumina lumii.” – Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, p. 122

5. Ce poruncă surprinzătoare i-a dat Domnul lui Anania? Ce atitudine a trebuit să adopte Anania pentru a împlini această poruncă? Faptele 9:10-16.

Încearcă să te pui în locul lui Pavel, după întâlnirea cu Domnul Isus pe drumul spre Damasc. Cât de uluit trebuie să fi fost! De asemenea, încearcă să te pui în locul lui Anania. Cât de uluit trebuie să fi fost și el! Ce învățăm de aici despre faptul că este posibil ca Domnul să ne cheme să facem anumite lucruri pe care, în momentul respectiv, nu le înțelegem? De ce trebuie să ascultăm de porunca Sa, în ciuda acestui fapt?

Sensibil la chemarea Duhului Sfânt

De-a lungul anilor de slujire, Pavel a fost călăuzit, convins, instruit și împuternicit de Duhul Sfânt. Odată, el i-a vorbit împăratului Agripa despre viziunea cerească pe care a avut-o pe drumul spre Damasc, iar la final i-a mărturisit că a fost trimis de Domnul atât la evrei, cât și la neamuri cu următoarea însărcinare: „Să le deschizi ochii, să se întoarcă de la întuneric la lumină și de sub puterea lui Satana la Dumnezeu și să primească, prin credința în Mine, iertare de păcate și moștenirea împreună cu cei sfințiți” (Faptele 26:18).

6. Ce remarcăm în atitudinea apostolului Pavel față de viziunea primită pe drumul spre Damasc, din punct de vedere al modului în care a acceptat îndemnul Duhului Sfânt? Compară atitudinea sa cu atitudinea împăratului Agripa. Faptele 26:19-32.

Spre deosebire de Pavel, împăratul Agripa nu s-a supus lucrării Duhului Sfânt. Importanța exagerată pe care și-o acorda și dorințele lui egoiste au intrat în conflict cu îndemnul Duhului la o viață nouă în Hristos.

Domnul Isus a făcut o declarație în acest sens: „Lumina mai este puțină vreme în mijlocul vostru. Umblați ca unii care aveți lumina ca să nu vă cuprindă întunericul! Cine umblă în întuneric nu știe unde merge. Câtă vreme aveți lumina printre voi, credeți în lumină ca să fiți fii ai luminii” (Ioan 12:35,36).

Dacă ascultăm îndeaproape de îndrumările Duhului Sfânt și dacă umblăm în lumina adevărului divin, Dumnezeu ne va descoperi mereu mai multă lumină și mai mult adevăr. În același timp, pe măsură ce respingem îndemnul Duhului Sfânt și ne împotrivim Lui, inimile noastre se împietresc.

„Curând mai vrei tu să mă îndupleci să mă fac creștin!” (Faptele 26:28) Acestea sunt cuvintele cele mai impresionante și mai triste din întreaga Biblie. Suntem și noi expuși riscului de a nutri o atitudine similară? Spre exemplu, sunt compromisurile pe care le facem în viața creștină o altă manifestare a ideii exprimate de Agripa?

Ascultarea insuflată de Duhul Sfânt

Duhul Sfânt a avut un rol însemnat în toate aspectele vieții Domnului Isus. Nașterea Sa a fost posibilă datorită Duhului Sfânt. De asemenea El a fost „uns cu Duhul Sfânt și cu putere” la botez, la începutul lucrării Sale (Matei 1:20; 3:16,17; Faptele 10:34-38). După aceea, pe parcursul vieții Sale, El a împlinit mereu voia Tatălui (Ioan 8:29; Evrei 10:7).

7. Citește Filipeni 2:5-8. Ce aspecte ale vieții pline de Duh Sfânt sunt amintite în această descriere a Domnului Isus?

Acela care avea chipul lui Dumnezeu „S-a dezbrăcat pe Sine Însuși” de privilegiile și de prerogativele pe care le avea ca egal al lui Dumnezeu și a devenit „rob”. El a fost rob în sensul că S-a supus complet voinței Tatălui: „S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce” (Filipeni 2:8). Prin viața Sa, Domnul Isus ne-a arătat ce înseamnă o viață plină de Duh Sfânt: o viață de ascultare de bunăvoie și de supunere smerită față de voința Tatălui, o viață de rugăciune, devotată slujirii și misiunii, o viață caracterizată de dorința înflăcărată de a-i vedea pe alții mântuiți în Împărăția lui Dumnezeu.

Apostolul Pavel afirmă că ucenicii Domnului au primit „harul și apostolia” ca să aducă „pentru Numele Lui, la ascultarea credinței, pe toate neamurile” (Romani 1:5). Pe de altă parte însă, neamurile „se împotrivesc adevărului și ascultă de nelegiuire” (Romani 2:8).

8. În Romani 6:15-23, Pavel folosește două expresii contrastante: „robi ai păcatului” și „robi ai neprihănirii”. De asemenea, în Romani 8:12-17 el vorbește despre „un duh de robie” și „un duh de înfiere”. Ce înseamnă aceste expresii în lumina experienței tale cu Domnul, cu credința, cu lupta împotriva păcatului și cu eforturile de a fi plăcut înaintea Sa?

Studiu suplimentar

„La poarta care dă spre cărarea ce duce la viață veșnică, Dumnezeu așează credința și marchează întregul drum cu lumina, pacea și bucuria ascultării de bunăvoie. În acest fel, călătorul păstrează mereu înaintea sa semnul înaltei sale chemări în Hristos. Premiul se află mereu la vedere. Pentru el, poruncile lui Dumnezeu sunt neprihănire, bucurie și pace prin Duhul Sfânt.” – Ellen G. White, *In Heavenly Places*, p. 183

„Făgăduința Duhului Sfânt nu este mărginită la vreun veac anume sau la vreo rasă de oameni anume. Domnul Hristos a declarat că influența divină a Duhului Său avea să fie cu urmașii Săi până la sfârșit. Din Ziua Cincizecimii și până acum, Mângâietorul a fost trimis la toți aceia care s-au predat complet pe ei înșiși Domnului și slujirii Lui. La toți aceia care L-au primit pe Hristos ca Mântuitor personal, Duhul Sfânt a venit ca un sfătuitor, ca unul care-i sfințește, ca o călăuză și un martor. Cu cât credincioșii au umblat mai strâns cu Dumnezeu, cu atât mai clar și mai puternic au dat mărturie despre iubirea Răscumpărătorului lor și despre harul Său mântuitor. Bărbații și femeile care, în decursul lungi lor secole de prigoană și încercări, s-au bucurat de o mare măsură a prezenței Duhului Sfânt în viața lor au fost niște semne și minuni în lume. Înaintea îngerilor și înaintea oamenilor, ei au prezentat puterea transformatoare a iubirii mântuitoare.” – Idem, *Faptele apostolilor*, p. 49

Întrebări pentru discuție

1. Citește Faptele 5:1-11. Ce putem învăța din această relatare impresionantă și, într-o oarecare măsură, înfricoșătoare? De ce a fost necesară o pedeapsă atât de dură?
2. Meditează la secțiunea de joi a studiului, unde s-a amintit faptul că Isus „S-a dezbrăcat pe Sine Însuși” pentru a-Și împlini misiunea pe pământ. Cum putem aplica acest principiu la viața noastră de credință? De ce sunt tăgăduirea de sine și moartea față de sine atât de importante pentru cei care caută redeșteptarea și reforma?
3. „Curând mai vrei tu să mă îndupleci să mă fac creștin!” (Faptele 26:28) Discutați în cadrul grupei implicațiile acestor cuvinte fatale.